

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 2. Lauretum Recinetensium fidei committitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

uersis mundi partibus etiam remotissimis, Virginis gloriose liberati praesidijs populi confluebat multitudo, & paulo post. Recolenda memoria Iulius Papa Secundus praedecessor noster attendens, quod non solum erat in dicta Ecclesia de Laureto imago ipsius B. Virginis Mariae, sed, (ut pie creditur, & fama est) camera, siue thalamus, ubi ipsa Beatissima Maria concepta, & educata, ubi ab Angelo salutata Saluatorem seculorum concepit. Caetera item persequitur, quae in suo diplomate Iulius Secundus posuerat.

Lauretum Recinetensium fidei committitur.

Cap. II.

PAulus porro haud ignarus, quantum boni sit in bono Praeside, id semper egit, ut optimos Laureto Praesides daret, donum omnium fortasse maximum. Alexander igitur Argolus Tarracinensis Episcopus à Pontifice Lauretano Patronus constitutus, rem Lauretanam praclare constituit, auxitque. Doctorum, grauiumque hominum complures in Canonicorum Lauretanorum Collegium cooptauit. sacrorum caeremonias solemniter, ac plane Pontificali peregit ritu, summa denique religionis, ac benignitatis laude, diuina, humanaque omnia per quadrienniū administravit. Huic Gaspar Contarenus Cardinalis, vel ingenij dotibus, vel artibus animi clarus successit, Laureti Patronus omnino bonus, sed mortis interuentu breuis. Nam cum per Galeatium Floremontium (qui postea Aquini Antistes fuit) rem Lauretanam optimè gereret, ingenti sui expectatione concitata, cessit è vita. Eius in locum successit à Pontifice Rodolphus Pius Cardinalis Carpenensis Patronus iuxta bonus, ac diuturnus. Qui sane Pij cognomen, etiam si à maioribus non accepisset, insigni sua pietate fuisset sibi pariturus. Non alius ante impensius Lauretanam Aedem ornare institit. Itaque eius in-

Alex. Argolus Laur. Patron.

Card. Contar. Laur. Patr.

Card. Carpen. Laur. Patr.

Recineten-
siū legatio
ad Paulum
III. Pont.

Lauretano templo, adiectisque ædibus hodie monumenta
exstant & multa, & illustria. Inter hæc gliscebatur Turci-
cum bellum, quod Solimanus Turcarum Imperator Tu-
netano regno per Ariadenum Aenobarbum subacto, Ita-
liæ moliebatur. Paulus ergo Pontifex Carolo Cæsare, ac
Venetis in societatem adscitis, in Turcicum bellum om-
nes intenderat curas viresque. Cæterum illa tempesta-
te Lauretano templo vel in primis consultum voluit. Et
quoniam exhausto in apparatus bellicum ærario, pecu-
niæ inopia pijs eius consilijs obstabat; occasionem forte
oblatam sibi è manibus elabi passus non est. Per idem
tempus Recinetensium legati Romam ad Pontificem ve-
nerant expostulantes, quod Lauretum, auita ipsoꝝ pos-
sessio, à Iulio Pontifice ereptum eis esset ingenti cum dā-
no, maiore cum dedecore ciuitatis suæ. Quem enim exi-
stimaturum à sacrorum Principe, Christique Vicario, sine
gravi aliqua causa, antiquissimam Laureti possessionem
Recinetensibus inuitis ademptam? Quo autem suo meri-
to, tam insignem optimæ meritæ ciuitati iniustam infamię
notam? An quia Lauretanæ Virginis sedem impense ab
initio fouerit, donis coluerit, templo ornauerit, frequen-
tauerit tectis, per CCL. prope modum annos iustè, san-
ctèque rexerit? Quando à Recinetensium Magistratibus
auarè, aut superbè esse imperatum? quando incolarum,
peregrinorum templi tutelam neglectam? Iam quoties
latronum vias, obsidentium audaciam repressam? quo-
ties Aedem ipsam magnis armatorum præfidiis ab hostiū
incuria defensam? En cur Recinetenses libenter memo-
rarent, Deipara Virgo natalem domum suam in Italiam
transferens in nostra potissimum sylua sedem elegit: ter
intra paucos menses locum mutans nostris finibus non
excessit: tres in nostro agro locos suis vestigijs insignes fe-
cit: nos illi satis spatii ad templum concessimus: nos tem-
plum, nos vicum circa eam condidimus: nos incolis Ma-
gistratus & iura dedimus. Multum vero ista eis profuisse,
vt eum

vt eum locum optimo iure possidere viderentur : si quidē
 indicta causa, sint de antiquissima possessione deiecti.
 Quod si æquum videatur, munus à Deo, Deiparæque Re-
 cinetensibus datum à Dei Vicario reddi; profecto ipsos da-
 tuos operam, vt neque Pontificem, neque Lauretanos
 Recinetensis tutelæ ac regiminis pœniteret. Recineten-
 ses porro, vt vtrisque cautum foret, nullam conditionem,
 quam æquissimus Pontifex imponeret, recusaturos. Ergo
 Paulus Legatis benignè auditis, medium quiddam secu-
 tus est, vt & Recinetensibus suum redderet, & tamen Ae-

Lauretū Re-
 cinetē sibus
 redditur.

di Lauretanæ superiorum Pontificum beneficia conserua-
 ret. Igitur oppidum Lauretum (templo excepto, & salua
 Præsidis iurisdictione inter oppidanos peregrinosque) Re-
 cinetensi ciuitati restituit, his conditionibus, vt Laureta-
 nam domum aduersus Turcam valido præsidio tueri, mu-
 ros, ac munimenta sicubi opus foret, reficere: peregrinis
 vltro citroque commeantibus itinera à latronibus tuta
 præstare deberent. Ad hæc octo aureorum millia à Leo-
 ne X. in Laureti munitiones insumpta Pontificali Fisco,
 vnde erant deprompta, remunerarent ad vsum Turcici
 belli. Ita Lauretum ad Recinetensium ditionem redijt se-
 culi huius anno xxxv. post annum circiter xxx, quam à
 Julio II. sui iuris factum erat. Cæterum exinde Paulus
 bello perfunctus Lauretanam Aedem præsidij munitam
 prædijs locupletauit. Namque eius iussu ex Duumuiris
 Castri Ficardi vicina Laureto nemora cum adiacen-

tibus vineis, pratis, oliuetis coempta sunt. In

eam rem sex aureorum millia ex ærario

Pontificis erogata. Alia porrò præ-

dia circa Musionem annem

à Pontifice empta, &

Lauretanæ Virgi-

ni donata.

Con-